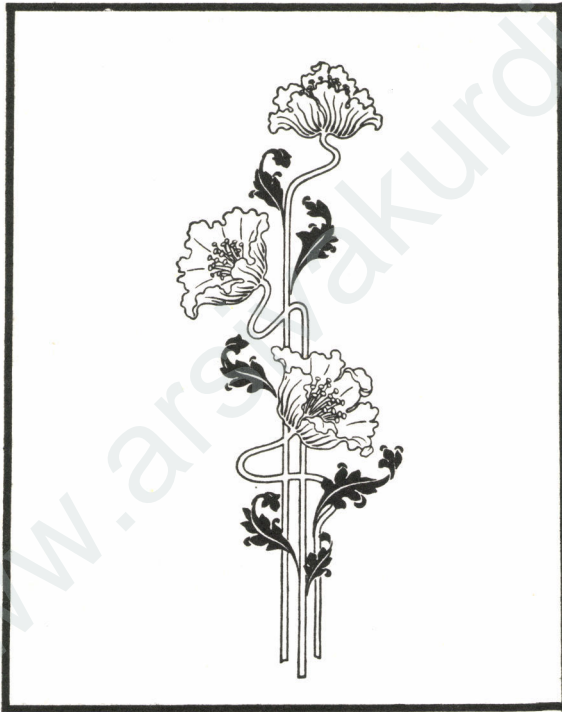

KOVARA ZAROKÊN KURD YÊN ŞAGIRT

KULÎLK

Kurdiska elevernas barntidning

Hejmar: 9

Sal: 1983

Zarokno, bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin !

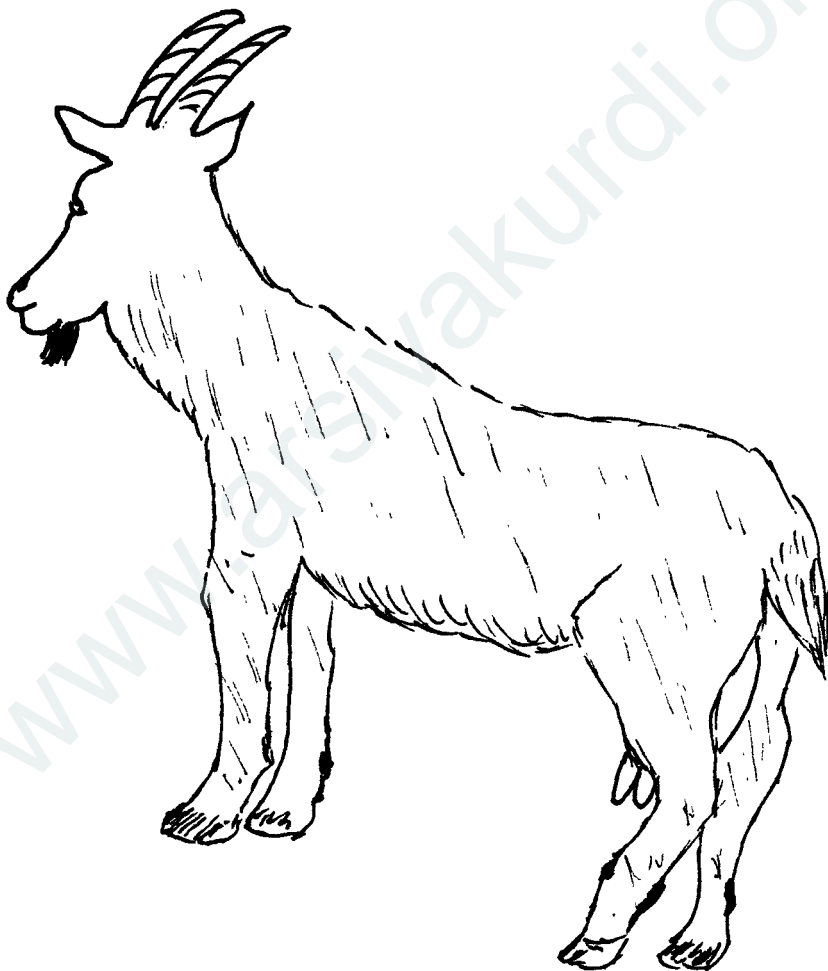

newroz

pîroz be

HEFT KARIKEN BIZINÊ

Hebû tunebû bizinek hebû. Bizinê heft karikên wê yên piçûk hebûn. Wê ji karikên xwe pir hez dikir. Rojekê wexta ku ew here çolê ji karikên xwe ra got:

- Ez ê herim çolê û li xwarinê bigerim. 'Hûn ê li mal bimînin û deriyê xwe ji kesî ra ve nekin. Haya we ji gurê birçî hebe ! Gava ew were vira, dêrî jê ra ve nekin. Ew dikare we bixapîne. Hûn wî ji dengê wî nas bikin. Dengê wî wek yê min nerm û zelaî nine.

Karikan gotin:

- Tu meraq neke dayê. Haya me ji me hebe.

Bizin çû çolê ku ji karikên xwe ra li xwarinê bigere. Bidû çûyîna wê pir wext derbaz nebû deriyê wan lê ket.

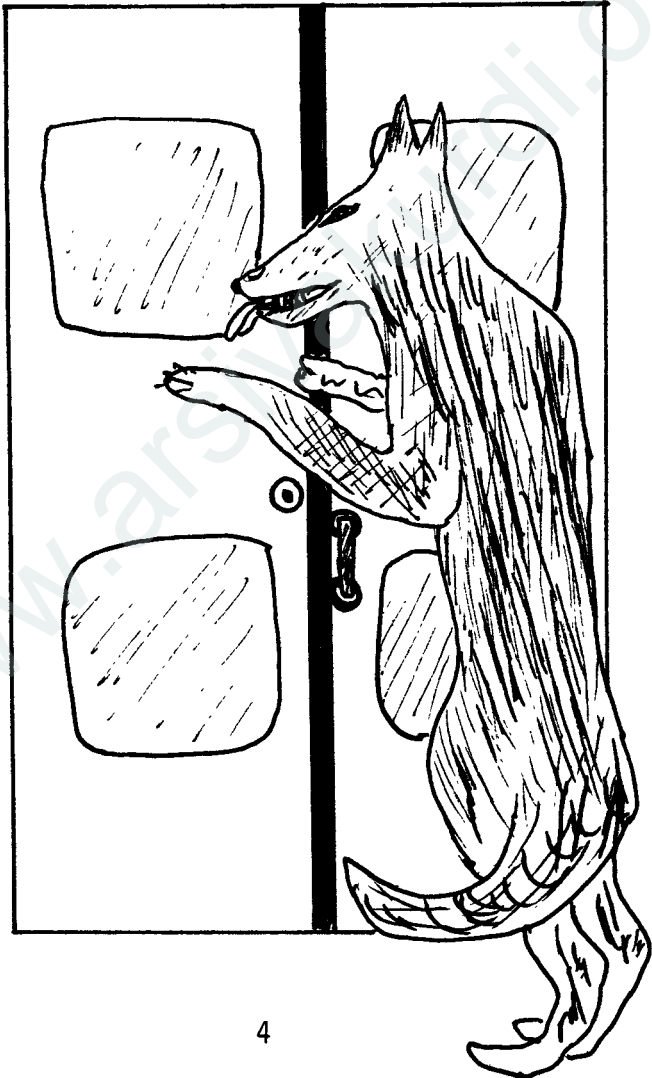
- Dêrî vekin zaroyên min yên delal. Ez diya we me min ji we ra xwarin aniye.

Lê karikan dengê diya xwe nas dikirin. Ew denga ne dengê diya wan bû. Fam kirin ku ew gur bû.

- Em derî ji te ra ve nakin. Tu diya me nine. Dengê diya me nerm e. Tu gur e.

Gur bazda çû dikanê û hinek kirêc kirî. Wî ew kirêca xwar û dengê wî nerm bû wek yê bizinê.

Bazda hat dîsa li derî xist.

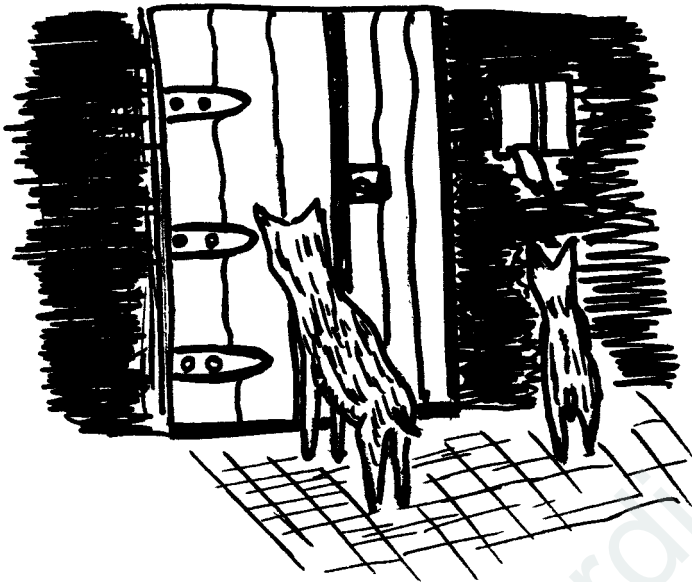
- Zaroyên delal, dêrî vekin, ez diya we me. Min ji we ra xwarin aniye.

Lê gur vê cara lepa xwe ya reş dirêjî pincerê kiribû. Wexta karikan lepa wî yê reş din gotin:

- Em dêrîji te ra venakin. Diya me lepa ...ê ya reş tune. Tu gur e!

Vê carê gur lezand û çû cem nanpêjê gund û ji ra got:

- Min lepa xwe êşand. Tu dikare ji xêra xwe ra hinek hevîr lê bide ?

Nanpêj hevîr li lepa wî da. Paşt ra ew bi lez çû cem aşvanê gund û jê ra got:

- Hinek ard bide ser lepa min !

Aşvan bawer kir ku gur dixwaze wî bixapîne. Ji bo wê yekê nexwast êrd li lepa gur bide. Lê gur bi hêrs ket û ji aşvan ra got:

- Ku tu hinek ard nede ser lepa min ez ê te bixwim !

Aşvan pir tirsîya û bi lez hinek ard derxist û li lepa gur da. Lepa wî naha bû spî wek berfê.

Vê cara bû cara sisiyan ku gur hat ber deriyê karikan û got:

- Zaroyên delal, ez diya we me. Ji min ra derî

vekin. Min xwarina xweş ji we ra aniye.

Karikan gotin:

- Pêşiyê lepa xwe rayê me bide ku em bizanibin ka tu diya me ye.

Gur lepa xwe ya spî dirêjî pençerê kir û rayê karikan da. Karikan wexta ew lepa spî dîn bawer kirin ku diyawan şunda vegeyayê. Derî vekirin, lê gur bû ket hundir. Tevev bazdan û xwe veşartin. Lê gur ew dîn yek bi yek ew tevev xwarin. Tenê karikê ne dîbû. Wê xwe di binî ciyê raketinê da veşartibû. Wexta gur karik xwarin da rê çû der û li bin darekê ramediya û raket.

Wextek din şunda bizin hat malê. Derî vekirî dît.
Ket hundir li dora xwe mêze kir. Mal serlihev kir-
rî bû. Wê li karikên xwe geriya lê kesî nedî. Nav-
ê wana yek bi yek ban kir. Wexta navê ya piçûk ku
xwe veşartibû ban kir, dengek hat guhayê wê:

- Ez va me di bin cî da me.

Bizinê karika xwe ji bin cî derxist. Karikê ji
diya xwe ra bahsa gur kir.

Bizin pir bi ber xwe ket û giriya. Hustiyê xwe
xwar kir û tev karika xwe derketin der. Li bin
darekê dîn ku gur ramediyaye û rakatiye.

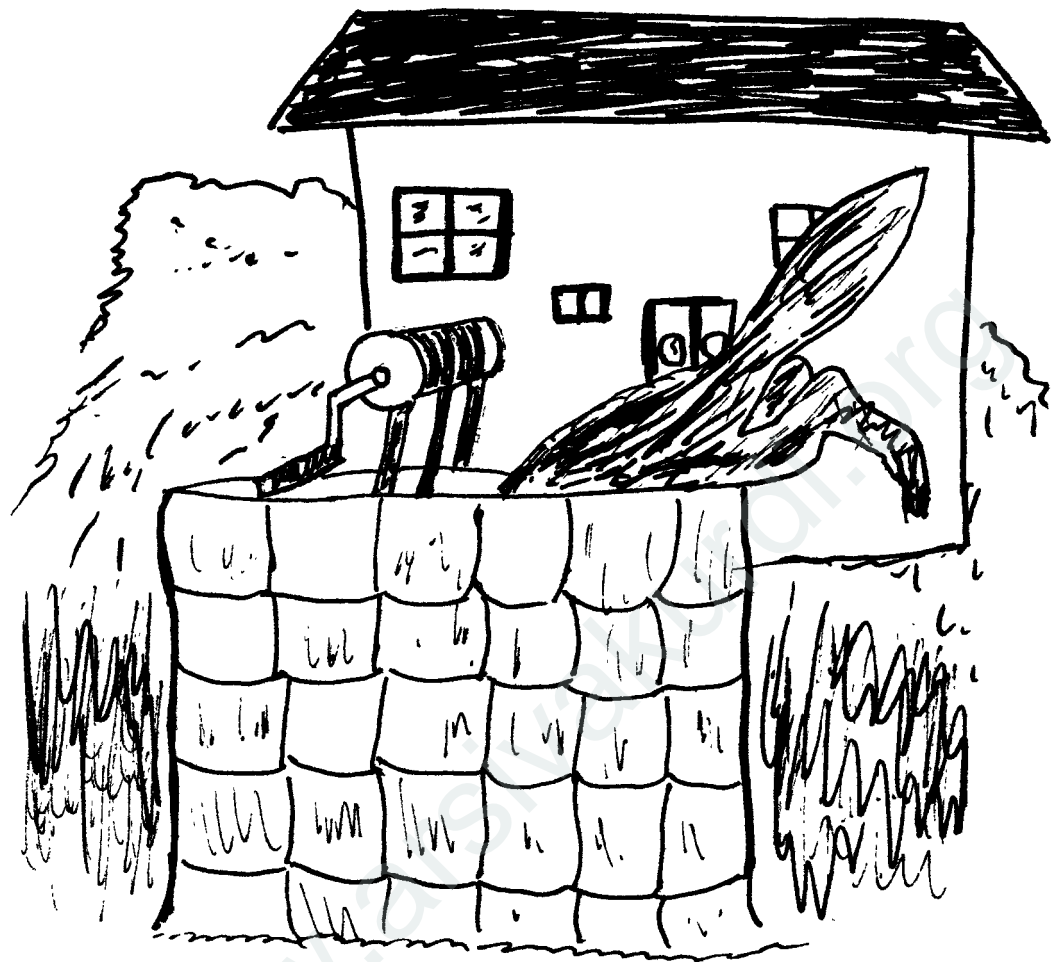
Bizin hat û li zikê gur mêze kir. Dît ku zikê wî dilive. Bizine di dilê xwe da got:

- Gelo ew karikên min in xwe dilivînin ?

Wê karika xwe ya piçûk ji bo derzîkê hinek dezi û meqesekê şand mal. Paşt ra wê bi meqesê zikê gur qelişand. Karikan serê xwe ji zikê gur derxistin û bidû hev yek biyek derketin der. Tevve sax bûn. Bi saxbûna xwe gelek şabûn. Li ber serê gur govend girtin. Lê diya wan got:

- Zu herin li kevirên mezin bigerin. Em ê zikê wî tijî kevir bikin. De zû herin ku ew hîna hişar nebûye.

Tevev bazdan çûn û kevirên mezin kom kirin û zikê gur pê tijî kirin. Diya wan zikê gur dûrand. Wexta gur hişarbû, ji ber kevirên ku di zikê wî da bûn pir tî bû. Rabû ber bi bîrê da çû ku avê vexwe. Gihîşt ser bîrê û xwe ji bo avê xwar kir. Ji ber giraniya keviran gilêrî bîrê bû û xendiqî. Karikên bizinê pir şabûn û tev diya xwe li dora bîrê govend girtin.

Kawa

Nameyek

Ji kovara Kulîlk ra

Ez şagirtekim li dibistana Heidenstam da li
Uppsala. Hêvîdar im ku hûn vê strana ha di
Kulîlkê da derxînin. Ez dixwazim ku xort û
qîzên Kurdan fêr bibin û xwe û welatê xwe
nas bikin

Saniye

Ez keçika partiyê me oy eman oy eman
Sêva sor û sipî me oy eman oy eman
Hevala azadiyê me oy eman oy eman
Xwestiya lawikê Kurd im oy eman oy eman

Çiyayê binê Kerkûkê oy eman oy eman
Xemiliye wek bûkê oy eman oy eman
Dilê min evîn hilanî oy eman oy eman
Partiya Kurdistanê oy eman oy eman

Çiyayê Berzan şîrin e oy eman oy eman
Hemî mêrg û kanî ne oy eman oy eman
Ew qas dinyayê dizane oy eman oy eman
Şoreşa Kurdistanê oy eman oy eman

ŞIRETA QIJIKE

Qijikekê ji çêlikên xwe ra got:

- Miqatê xwe bin. Çaxê meriv nêzikatiyê li we dike, xwar dibe erdê hûn bizanibin ku ew dixwaze kevir hilde û bavêje we. Miqatê xwe bin !

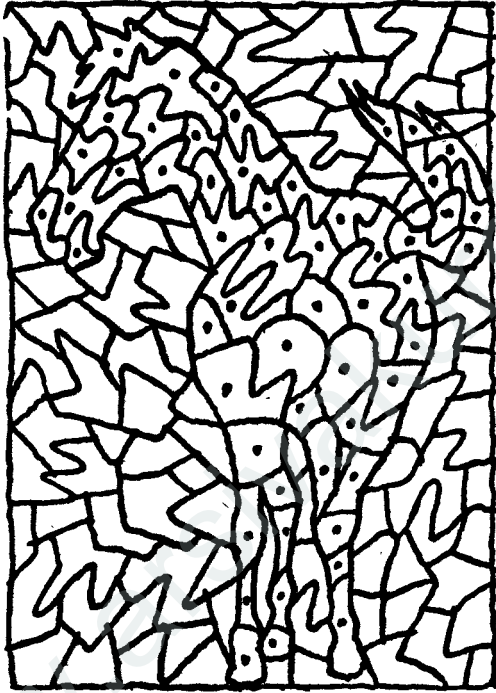
Çêlikê ji diya xwe ra got:

- Belkê kevir di pâşila wî da hebe, ew hîç xwarî erdê nabe ?

Wê çaxê diya wan got:

-Hûn niha bê şireta min jî dikare xwe xwedî bikî.

MIJÛLÎ

Kê xwe veşartîye ? Malikên bi deq boyax bike
ku tu bibîne kê xwe veşartîye.

LÊ GERÎN

Gelo tu dikarî peyvên ku girêdayîna wan bi hev ra nene bibînî? Wek ku tê diyînê ji sê peyvên ku di rêzekê dane dudu bi hev ra girêdayî ne! Gelo kîjan?

agir	mal	şewat
ezman	rez	tirî
çem	av	mêrg
qetran	mast	dew
derzî	şivan	şûjin
mehîn	gur	canî
dapîr	hesp	bapîr
çav	potîn	gore
dil	gurçik	dar
mange	tûrik	şîr
payîz	laçik	dîsmal
zevî	mexel	pez
dewar	gava n	zîv
tarî	dûr	şev
ker	birek	kêr
kavir	masî	beran

MIJÛLÎ

Gundî li bajêr çî ji xwe ra kiriye ?
Şunê herfan biguhere û wan rast bi-
nivise ku tu bizanibe wî çî kiriye.

SILAV LI WELATÊ MIN

Deşt û çiya û zozan
Çîçek û gulên baxan
Şîrintir in ji her can
Silav li welatê min

Rez û çiya û kanî
Gund û bajar û xanî
Bilbilên tim bi zarî
Silav li welatê min

Keç û xortin pir çeleng
Tim bi awaz û bi deng
Ala te ya renga reng
Silav li welatê min

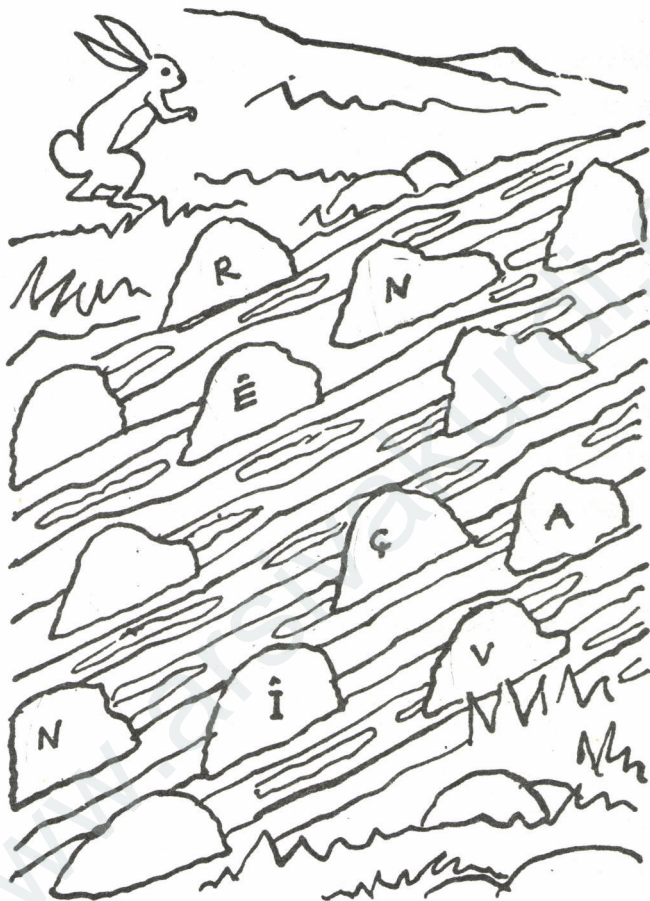
Gulên kesk û sor û zer
Ji her derî dîkin der
Li her newal û guhar
Silav li welatê min

Şehîdên ku bûn gorî
Bi xwîna xwe ya sorî
Tev karker û gundiyan
Silav li welatê min

Ji bîr nakim xweşiya te
Jin mêr û pêşmergeyên te
Bûm Brîndar ji bo te
Silav li welatê min

Brîndar

Kêrgû ji kê direve ? Şunê kevirên nav avê da
biguherîne ku tu bizanibe kêrgû ji kê ditirse !

MIRINA DÛKANDAR

Dûkandarê dewlemend Misto çûbû heqîya xwe. Xelk diçûn û dihatin şwîna wî. Lawê wî Lezgîn çhîna xort bû. Ji ber kû xort bû, nezan û naşîn dihat dîtîn.

Cîranê wan Beko dixwast xapekê li Lezgîn bike. Rojê Beko çû şwîna Misto. Xwe kelogîrî kir û ji Lezgîn pirsî:

- Rehmetî ne sêle bû, ji piştta me teva çû. Rehma xwedê lê be ! Hûn sax bin ! Gelo beriya ku rehmetî here heqîya xwe tu tiştêk negot ?

Lezgîn tevî ku xort bû, belê bîrwer, jîr û zane bû. Lesgîn bersiva xwe da:

- Na apo. Bavê min tiştêk ne got. Lê ku tu tiştêkî derheqî bavê min da zanibe, ji min ra diyar bike. Dibe ku deyneke wî em pê nizanibin hebe, yan jî qewitîyek kiribe. Malê me heye ! Em na xwazin bavê min piştî mirina xwe navnebaş bimîne. Beko dil xwe de şabû. Bi şermezari got:

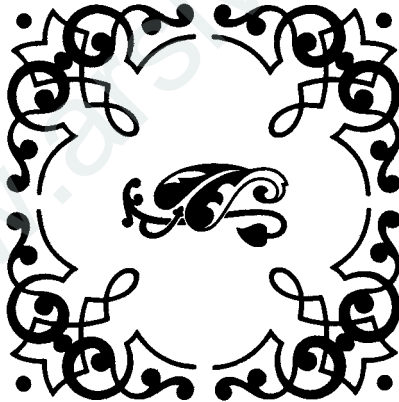
- Tiştêk ne hêja bû. Rojekê rehmetî ji min çel mecidî xwes û min dayê. Em heval û cînarê hev bûn. Lê ku ji we re negotîye ne xem e . Bila li we xweş û helal be !

Lezgîn:

- Belê bi xwedê te anî bîra min. Rojekê bavê min ji min re got: Lezgîn kurê min, mirin heye jîn heye. Min ji hevalakî xwe çel mecidî stand. Piştî çend rojan hat deynê xwe xwast û hinkî deyndar bû. Sed mecidî zêde xwast . Min sedûçel mecidî dayê. Bila di bîra te da be !

Beko dît ku şuxul çirvir e, bi xwe ma' deyndarê sed mecidîyan, zû got û derket der:

- Lawo, lawo... ez bê kefen bimirim, jina min bi xelkê bimîne ku ez bavê te nasdikim.

Berxikê mamostê xwe me

Ez wek Kotan ne xerab im
Porê kesî nakşînim
Ez guh didim mamostan
Û derza xwe dixwînim

Yê li nik min Mistiko
Tim dehfan dide Kotan
Kotan jî li wî dixe
Ew guh nadin mamostan

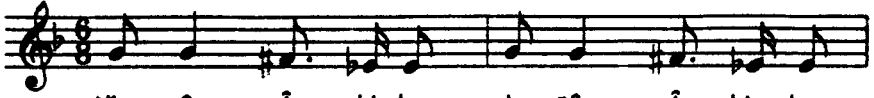
Lê ê min ez bi aqil im
Ez li kesî naxînim
Gava hin li hev dixin
Wan jî hev diqetînim

Ji ber vê ye mamoste
Min re dibê: Berxiko
Tu ye ê baş û zane
Ne Kotan û Mistiko

F Cewerî

NIZÊRÎ

Andante

Ni . zê . rî bi ha ni . zê - rî bi ha,

de . la . lê bi ha ni . zê . rî.

Nizêrî bi ha nizêrî bi ha,

Delalê bi ha nizêrî.

Nizêrî bi ha nizêrî bi ha,

Delalê Romî nizêrî.

Çûme nav bazara mîr,

Ehmedê Romî ha nizêrî.

Nizêrî bi ha nizêrî,

Delalê Romî nizêrî.

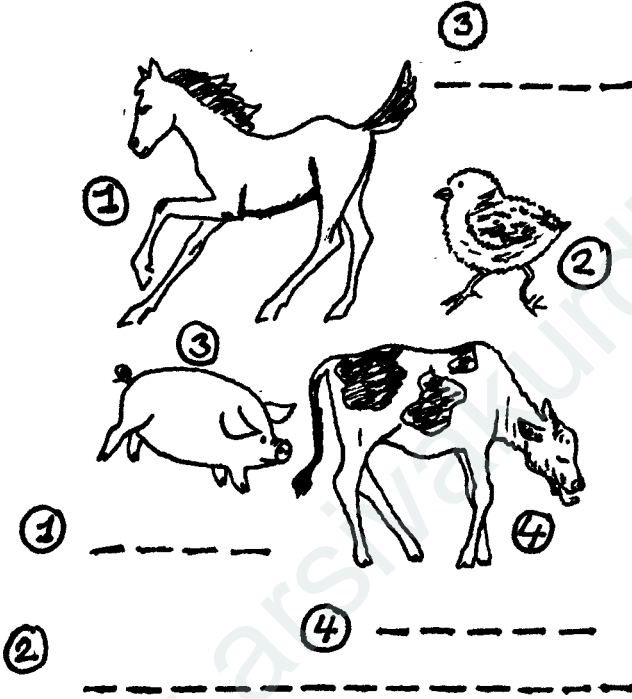
Derdê zeriyan dinalî,

Ehmedê Romî nizêrî.

Nizêrî bi ha nizêrî,

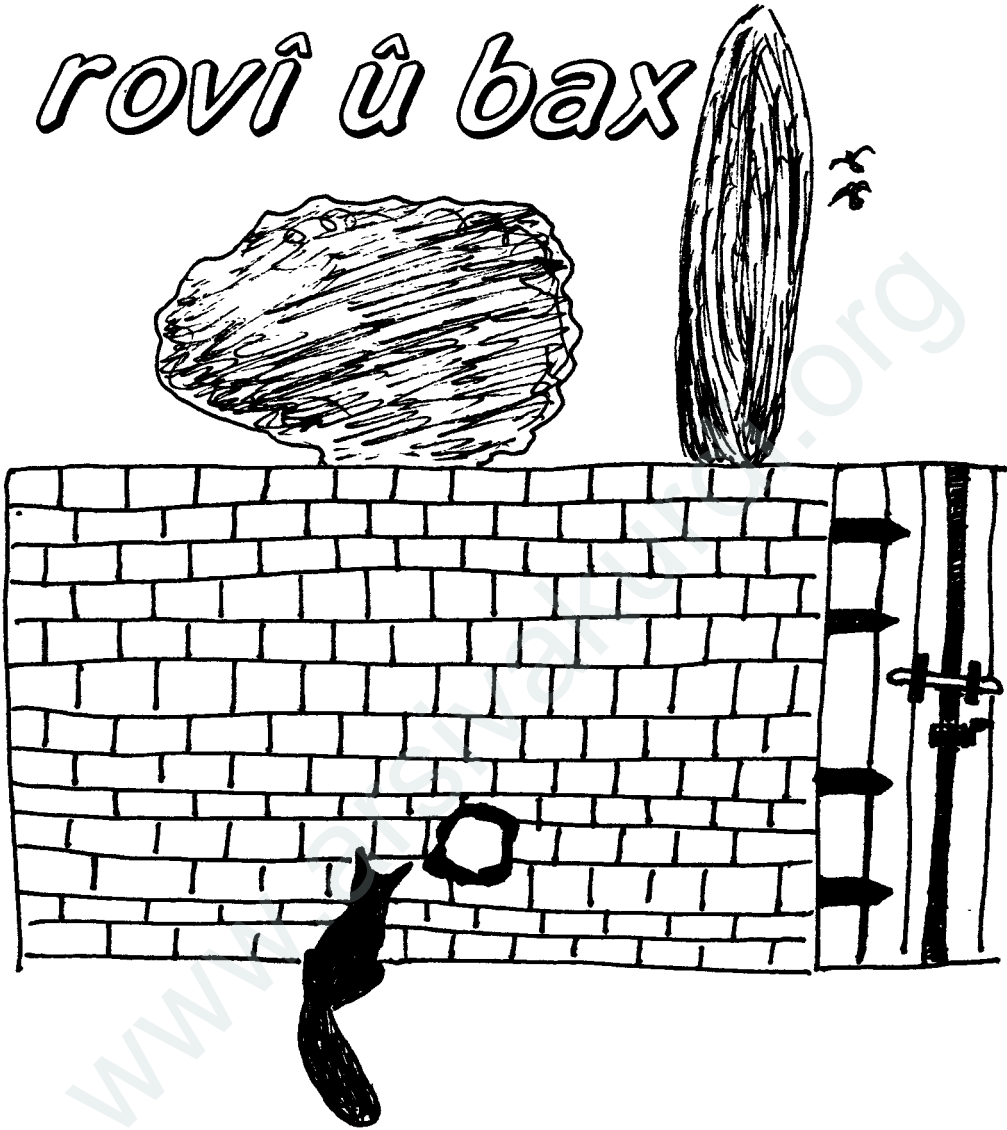
Delalê Romî nizêrî.

ZAROYEN HEYWANAN

Tu dizane navê wan zaroyên heywanan çi ye ?

rovî û bax

Carekê rovî diçe rastî baxekî tiriyan tê, dinê-
hêre dora wî baxî sûr kirine. Hîç flaca rovî tu-
nebû bikare bikeve nava bax. Li dora bêx çû û

hat. Nihêrî qulek piçûk di sûrê da heyê. Şabû,
kir bikeve qulê li bextê wî ra qulzehf teng bû.
Kir nekir çare pê nebû. Bihêle here heyfa wî pê
tiriyan dihat, neçe jî hîç çare tunebû. Rovî me-
tel ma, nizanibû çawa bike. Rovî bi fend bû, da
aqilê xwe: sê rojan li ber devê qulê tî û birçî
ma. Ji birçîbûnê rovî bû wek darek derzî. Roja
çaran ew di qulê da ket hundir. Ûsa xwar ku jî
berê bêtir qalînbû. İcar xwest derkeve lê ni-
karibû derketana. Dîsa sê rojan birçî ma roja
çaran ancax jî qulê derket. Derket li pişt xwe
li bax nihêrî xwe xwe ra got:

- Ax baxo, baxo ! Tu baxekî rindî, tiriyê te,
jî te cantirin. Hema heyf e ku ez birçî ke-
tim nava te û birçî jê derketim.

Temûrê Xelîl

ÎDAN

Li gundekî deştê mirovek hebû. Navê wî Îdan bû. Îdan kes di ser xwe re ne didît û gelek bixwe bawer dikir. Wexta ew ji eskeriyê hatibû, şurek bi xwe re anîbû. Şurê Îdan bi salan di ber mîrciyaqan de veşartî mabû. Êdî zingar girtibû.

Rojekê Idan bi berbanga sibê re rabû û şurê xwe ji ber mîrciyaqan der xist, li nava xwe şidand, hingizê xwe bi destê xwe girt, derket der û qîriya:

- Xwedêyo ! Çi belayên dinê hene bila îroj bân ber deriyê min.

Îdan belaya xwe di gundiyan da. Ji bo ku gundiyan ew belê hinek aqilsivik didîtin guh nedidanê. Îdan di gund de geriya rastî Elî yê miha-cir û lawê wî hat. Elî zilamekî belengaz, reben û yextiyar bû. Wî tev lawê xwe li bänderê tolik berev dikirin. Îdan lingê xwe li bêjînga tolikê da, çû û hat.

Elî:

- Law Îdan tu çi dozê li min dike ? Ez mirovekî yextiyar û belengaz im.

Îdan bi hêrs lê vegerand:

- Hey lo lo. Ez Idan bim û tu li hemberî min bi-peyîve.

Bi hingizê destê xwe nivê serê Elî yê reben girt û reqîn jê anî. Serê Elî şikest. Reben li erdê bê hiş ma.

Lawê Elî dît ku bavê wî ket hema sîlanka ku pê tolik dida hev li ber çavên Idan da û şeqitand.

Idan ji dest hişanîn de ket û mêranî jê re nema.

PAŞE Û ŞELAF

Rojekê Paşe ji Şelafê xwe re got:

- Ew bacanên reş çiqas xweş in !

Şelaf bersiv da:

- Ma wek bacanên reş baş, xweş, derman û
lezîz tiştêk heye ? Giring e ku mirov
her tim wan bixwe !

Rojek din Paşe dîsa bacanên reş dixwar.
Wî ji Şelaf re got:

- Ew bacanên reş çi nexweş in ?

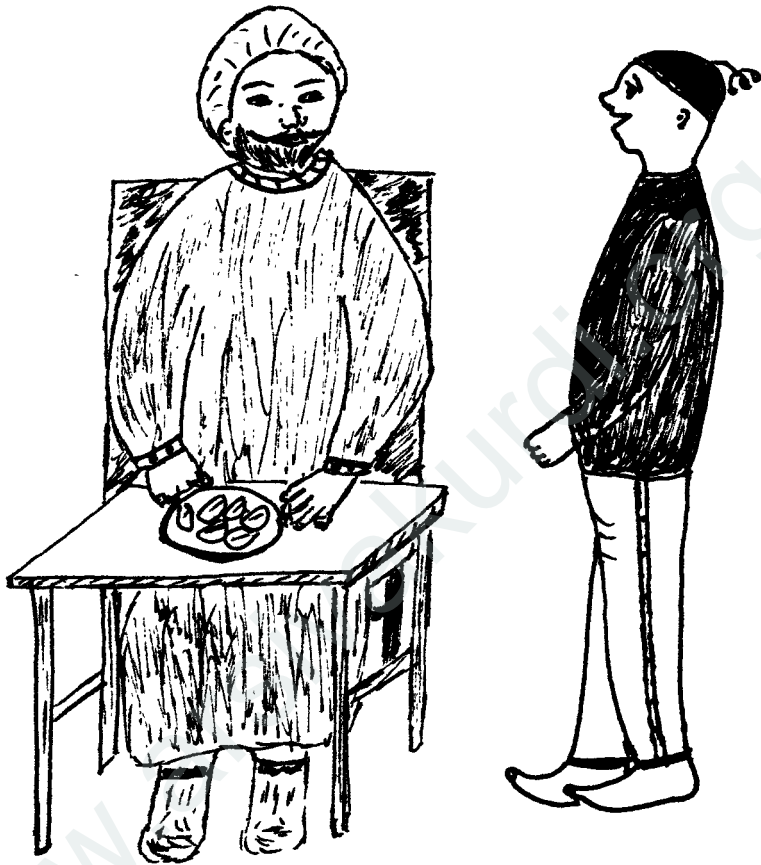
Şelaf bersiv da:

- Ma wek bacanên reş tiştên xirab hene ?
Pir pîs in. wek wan tiştên pîs tune !
Dîvê mirov wana nexwe !

Paşe got:

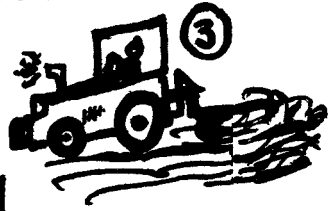
- Ma ne wê rojê te bacan dipesîni ? Îroj
jî tu xirabiya wan dibêje ?

Şelaf got:

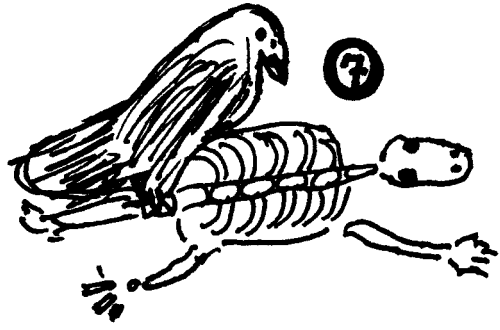
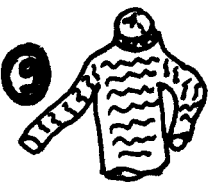

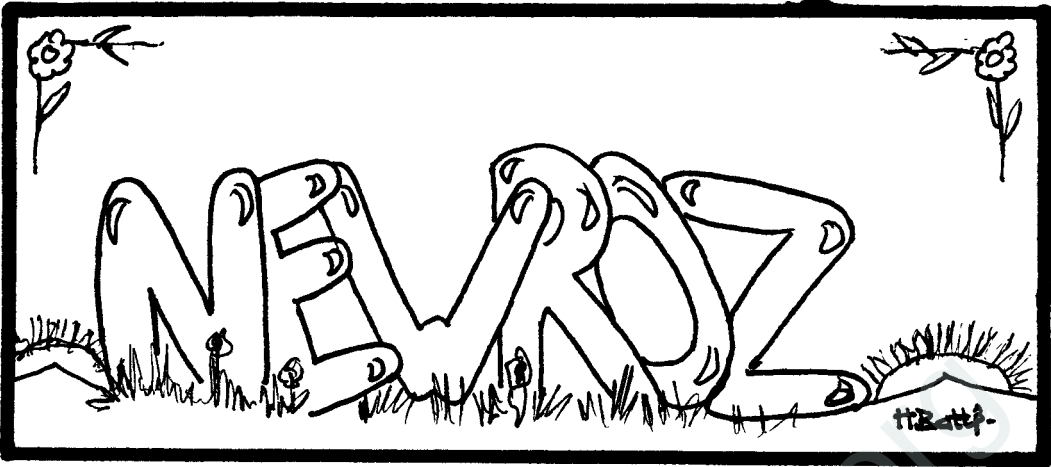
- Ma ez ne Şelafê bacanê reş im. Ez
Şelafê te me !

KRAGEPIRS

			B			
1			I			
2			J			
3			î			
4			N			
5			E			
6			W			
7			R			
8			O			
9			Z			

Herin Ji min re
mêjiyên zarokan
binin!

1

Aiii!!
MIN BÊDIN!

2

Destê xwe
nadin lawê
min!

Derbek
din dom
te ye!!

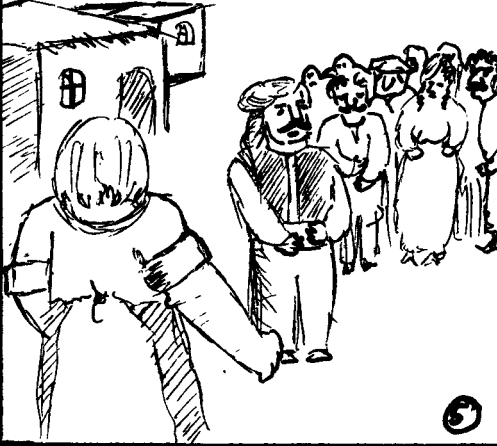
3

çeladan gerd farokên
din ji gund birin.

4

kawa qû cem gundiyan.

5

wî şahê xwînkar zarokên me hemû kuştin!!!

Divê em biştek bikin ji wî şahî.

6

Gundi bela bûn.

7

Keremke Şahê min!

8

Şah mîstî dixwe û kefa wî di cih de ye!

9

Pîştî gendekî dîza nexweşîya Dahak destpêkir

10

KURO!! Meriyên zarokên bînin bilezênin!

Hatin!
Hatin celadên
şah hatin!!

11

5555

12

Gundî Li wan kom dîn

13

Ez ê, lawg
xwe serje
kim!!

14

Kawa û celadên
birê ketin û gundiyan
Ji da dîs wan

15

Wî şahê xwinxwar
tu me qeland!

Gereke em
êrişe bibin
ser şah!!

16

Kawa qû diwana şah

De were, were!

Gava ku kawa şakûê li serê şah xist u...

..Gurdiyên ji êrîşê birin ser şah û şahê xwînxar kuştin!

(21) Gelên Iranê
 tevde azad
 bûn û agirê
 biserketîne
 dadan û bi na-
 vê NEWROZ her-
 sal 21 Adarê
 ev cejn ji alî
 gelên Iranê ve
 tê pîroz kirin.

Rastiya xaçepirsa hejmara 8

①

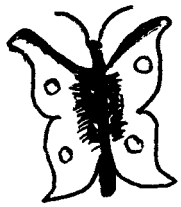

④

⑫

⑩

1 X Ê R H A T I N

2 H Î V

3 F I N D A N K

4 R Ê B I R

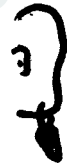
5 G A K U V Î

6 C I N A W I R

7 G U H A R

⑦

8 B I Ş K O V

9 K U D I K

10 P E R P E R I K

11 A G I R D A D A N

12 H Ê L Î N

③

⑤

⑨

⑪

⑥

www.arsivakurdi.org

UTGIVARE

KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENING

WEŞANA KOÇ - KAK

KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

ADRESS - NAVNÎŞAN

POSTGIRONR. 98 66 50-0

BOX 7031

163 07 SPÅNGA - STOCKHOLM

SWEDEN

PRIS : 10:- skr
BIHA